

RECENSIE

Nooit verteld verhaal over zwarte soldaten in spotlight

Hoop. Daar gaat *Broken Winged Bird* over. Zo hopen en dromen Michelle en haar lief Timothy Hood net als andere verliefde koppels van een mooie toekomst. Samen in een huis, met een wit hek om de tuin en groen gras. Maar de realiteit is een stuk grilliger dan de hoop die de zwarte Michelle en Timothy koesteren in de vooroorlogse Verenigde Staten waar wit en zwart gescheiden leven. Met *Broken Winged Bird* vertellen actrices Jouman Fattal en Alidtcha Binazon een van de vele nog niet vertelde verhalen van zwarte Amerikaanse soldaten. Jongens die in Europa tegen Hitler vochten en bij thuiskomst in de VS elke dag geconfronteerd werden met racisme. Voor hen was er geen heldenonthaal na de oorlog, ze moesten opnieuw een gevecht aan. Zo wordt Timothy na de oorlog tijdens een rit in de tram neergeschoten door de conducteur omdat hij het bordje 'whites only' verplaatst had, zodat hij ook kon zitten. Hij overleeft het niet en Michelle moet alleen verder. Theatermaker Jouman Fattal

maakte deze voorstelling vorig jaar samen met tekstschrijver Timen Jan Veenstra. Dat gebeurde op verzoek van Theater Na De Dam (een manifestatie op 4 mei waarbij in tientallen theaters voorstellingen gespeeld worden die betrekking hebben op de Tweede Wereldoorlog). De pilot van *Broken Winged Bird* was vorig jaar te zien en is bij Toneelgroep Maastricht verder ontwikkeld sinds Fattal vanaf dit jaar het artistieke team Sluysmans/Hermans versterkt. Fattal noemt *Broken Winged Bird* een fictieve documentaire. Timothy

DOOR KIM NOACH

Gezien: Broken Winged Bird
Door: Toneelgroep Maastricht
Waar: Bordenhal, Maastricht (16-10)
Nog te zien: 22-24 oktober Maastricht, vanaf 5 november op tournee door Nederland

Alidtcha Binazon (links) en Jouman Fattal. FOTO BEN VAN DUIN

Hood heeft echt bestaan, al is er – op zijn gewelddadige dood na – weinig bekend over zijn leven. Maar daar is tekstschrijver Veenstra die in de archieven dook en met zijn prachtige teksten een mozaïekver telling levert die honderden zwarte mannen een stem geeft. Met als rode draad

de dromen van Michelle en Timothy, die in schril contrast staan met het racisme waar ze dagelijks mee te maken krijgen.

De actrices spelen afwisselend Michelle en Timothy, waarmee ze de willekeur van racisme benadrukken. De elegantie en souplesse waarmee Fattal van karakter wisselt, sluit mooi aan bij de intense energie van nieuwkomer Binazon: wat een sprankelend talent! Als publiek zit je in een 'arena' dicht op de spelers wat de ervaring intenser maakt. Het verhaal schakelt snel tussen heden en verleden, waarbij gebruikgemaakt wordt van dans, muziek, zang en *spoken word*. Er is veel te vertellen en veel om over na te denken. De scènes tussen Michelle en Timothy zijn het meest aangrijpend, doordat zij net als ieder ander recht hebben op hoop. Kijkend naar *Broken Winged Bird* kun je concluderen dat er na 76 jaar bitter weinig veranderd is. Dat maakt deze voorstelling (met de dood van George Floyd in 2020 vers in het geheugen) des te urgenter.